

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 236. — ŠTEV. 236.

ANTANTA MORA PLAČATI SVOJ DOLG

Ameriški senatorji, ki so se vrnili iz Evrope, so soglasno tega nazarila, brez ozira na strankarsko prepričanje. — Nemčija se bo sama dvignila iz prepada, v katerega so jo pahnili zaveznički. — Ameriško stališče upravičeno.

Washington, D. C., 7. oktobra. Trije senatorji so danes odločno nasprotivali vsakemu kanceleriju ali razveljavljenju zavezničkih dolgov v Združenih državah. Ti senatorji so McKinley, republikanec iz Illinois, Spencer, republikanec iz Missourija ter Harris, demokrat iz Georgije. Vsi trije so razpravljali o svojih utisih po daljsem potovanju po Evropi, kjer so se mudili kot ameriški delegati na konferencu med-parlamentarne mirovne unije. Vsi trije soglašajo v tem, da je opaziti v Evropi došlo trpljenju in ekonomskih težkoč, da pa ne sme ameriška vlada dajati evropskim narodom nikakršnjih nadaljnji posojil. Vsi trije so prišli nadalje do prepričanja, da se bo Nemčija iz svoje lastne moći dvignila iz sedanjih težkoč, s čimer so ji dali najboljše izpričevalo.

Glede Lige narodov sta se ob razlikovala od svojega demokratičnega tovariša. Senatorja McKinley in Spenceera sta izjavila, da Združene države ne smejo vstopiti v Ligo, a senator Harris je rekel, da bi bile razmere tako, da Evropi kot v Ameriki danes boljše, če bi bila postala Ameriška članica Lige od prvega pričetka.

Volks-Zeitung je natisnilo neko pismo fašistov, v katerem se glasi, da sega italijansko ozemlje de Brennerja in da je namen fašistov izgnati Avstrije iz tega ozemlja. Listi poročajo, da se zbirajo fašisti v Bozen okraju.

Avstrijske mejne straže so dobile povelje, da skrbno preščejo vse ljudi, ki prihajajo v državo.

FAŠISTI HOČEJO NAVALITI NA AVSTRIJO.

Dunaj, Avstrija, 7. oktobra. Soglasno s poročili se je razvil akuten položaj ob celi meji med avstrijsko in italijansko Tirolsko in sicer radi pretej italijanskih fašistov, da bodo navallili na Italijo, kjer so baje prebivalci grdo postopali s polentariji, ki so prišli tukaj na obisk.

Volks-Zeitung je natisnilo neko pismo fašistov, v katerem se glasi, da sega italijansko ozemlje de Brennerja in da je namen fašistov izgnati Avstrije iz tega ozemlja. Listi poročajo, da se zbirajo fašisti v Bozen okraju.

Avstrijske mejne straže so dobile povelje, da skrbno preščejo vse ljudi, ki prihajajo v državo.

HARDING POZIVA NA POMOČ

Washington, D. C., 8. oktobra. Predsednik Harding je izdal danes poziv na "srečo ameriškega naroda", naj da, kolikor je v njegovu moči za stradajoče prebivalstvo bližnjega izteka. Po raz Grkov v Mali Aziji — pravi Harding — je ustvaril strašno situacijo.

TURKI NISO BOMBARDIRALI AMERIŠKEGA RUŠILCA.

Carigrad, Turčija, 7. oktobra. Poizvedovanja so razkrila, da je brez vsake podlage poročilo, da so pred kratkim streljali Turki na nekoga ameriškega rušilca, ki je ravno vkrcajal begunce.

To zadevno poročilo je prišlo pravtovo iz Londona.

TUJI DIPLOMATJE BODO PI LI SE NAPREJ.

Washington, D. C., 7. okt. — Inozemski diplomati v Združenih državah bodo še vedno lahko dobivali pijačo, soglasno z neko administracijsko izjavjo.

PROCES PROTI MORILCEM RATHENAU.

Lipsko, Nemčija, 7. oktobra. Veliko senzacijo je vzbudila tukaj vest, da so skušali monarhični zastupniki petnajst oseb, proti katerim se vrši tukaj proces ravnih skozni ameriških carinskih urad.

NE VE NIČESAR O MORILCU.

Kot je bilo že poročano, je povzročil v državi New Jersey veliko senzacijo umor Mrs. Mills in protestantskega pastorja Rev. Halla. Mills je bila cekvena pevka ter intimna prijateljica Halla. Nekega jutra so našli oba umorjena, lečeta drug poleg drugega. Oblasti si na vse načine prizadevajo priti morilcu na sled. Sluha nam kaže ognjegasega Williama Stevensa, polbrata Mrs. Hall. On ni bil baje nikač zadovoljen s prijateljstvom, ki ga je gojila pokojna Mrs. Mills napram Hallu. Mislič, da je on zapleten v morilno zadevo, so ga državni uradniki več ur izpravljali, da niso mogli ničesar dognati.

NAJNOVEJŠA ODLOČITEV VOJAŠKE OPERACIJE V AMERIŠKIH SUHAČEV MEHIŠKI REPUBLIKI

Inozemske ladje imajo do dne 14. oktobra čas iznebiti se vseh zalog opojnih pijač. — Nikakega odloga za ameriške ladje.

Washington, D. C., 7. oktobra. Ustavška čete pod poveljstvom generala Murguia ter njegovega prvega pribocnika, generala Daughertyja glede pijač na vseh oceanjskih parnikih, ki prihajajo v pristanišča Združenih držav, Lasker, načelnik Shipping Boarda je dal vsem poveljnikom ameriških ladij povelje, da se morajo takoj iznebiti zadnje kapljice opojnih pijač. Ameriške ladje, ki so sedaj na morju, bodo dobile slična povelja, kakor hitro bodo prisile v notranjost treh milij od ameriške obale.

Kar se tiče inozemskeh ladij, ne bo vprizorjena nobena akcija proti njim pred 14. oktobrom. Predsednik Harding je v pismu, katero je poslal zakladniškemu tajniku Mellonu, priporočil ta odmor.

Glavna stvar, katero je imel ameriški predsednik pri tem v mislih, je bila, da ne bodo prisustvi prohibicije v kongresu še nadalje nasprotovali takozvani "ladjski predlogi", ki je namen je ustvariti mogočno ameriško trgovinsko mornarico. Prohibicionisti so bili proti tej predlogi predvsem raditev, ker so na parnikih, vozečih pod ameriško zastavo, prosto prodajali vse vrste opojnih pijač, kakor hitro je prišel parnik tri milje od ameriške bregi.

Ljudje, ki poznajo položaj, so povsem drugačnega mnenja, Načelnik Shipping Boarda, Lasker, je rekel:

To je težak udarec za ameriško trgovinsko mornarico. Poročila, ki prihajajo v Washington iz različnih delov, pravijo, da ni narod zadovoljen s to odločitvijo in da bo dal izraza temu svojemu ogorčenju pri prihodnjih volitvah.

Dosedaj ni dobil državni deparment še nikakih protestov londonskega sumanjega urada proti odločitvi, katero je podal generalni pravnik Daugherty.

FRANK SAKSER STATE BANK

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, AVSTRIJI ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah.

Včeraj so bile naše cene sledede:

Jugoslavija:

Razpoljila na zadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad in Jadranška banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač za hitro izplačila najugodnejše.

300 kron	\$ 1.40	1,000 kron	\$ 4.30
400 kron	\$ 1.80	5,000 kron	\$ 21.00
500 kron	\$ 2.30	10,000 kron	\$ 41.00

Italija in zasedeno ozemlje:

Razpoljila na zadnje pošte in izplačuje "Jadranška banka" v Trstu, Opatiji in Zadru.

50 lir	\$ 2.75	500 lir	\$ 23.50
100 lir	\$ 5.00	1000 lir	\$ 46.00
300 lir	\$ 14.10		

Za pošiljatve, ki presegajo mesec dvajsetiščetek kron ali pa dvajsetiščetek dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepriskrbovalno: Iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam dospe poslan denar v roke. Gledi izplačil v ameriških dolarjih glejte poschen oglas v tem listu.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

RUSIJA VZROK SPLETK NA BLIŽNJEM IZTOKU

V Berlinu so mnjenja, da so ruski sovjeti odgovorni za sedanji položaj na Blížnjem iztoku.

Berlin, Nemčija, 7. oktobra. — Tukaj prevladuje splošno mnenje, da so intrige, katere je vprizorila ruska sovjetska vlada potom tukajnjega svojega zastopnika, Maksima Litvinova, ki je v stalnem stiku z zastopniki kemalistov, vzrok sedanjih splošnjih na Blížnjem iztoku. Te intrige so baje tudi vzrok, da so se dosegaj izjavili še vsi poskuši, da se uveljavlja mir na Blížnjem iztoku ter reši vsa najbolj prečka vprašanja.

Berlin predstavlja sedaj člen v zvezi med Moskvo in Angorom. Lenin je navdahnil Turke s pogumom, — če jim je bilo kaj takega sploh treba, — kajti pozval jih je, naj ustrezajo pri svojih maksimalnih zahtevah ter jim obljubil vojaško pomoč v služenju vojne. Soglasno z avtentičnimi poročili, ki so dospela semkaj, posluje sedaj moskovska vlada pod "kombiniranim pritiskom" skrajnih komunistov ter odločnih nacionalističnih elementov. Radikalni upajo, da bodo ohramili svojo moč v Rusiji potom nove vojne in nacionalisti vidijo v tem priliko, a nanovo ožive tradicionalno rusko politiko, tukajnjega se počasno.

Berlin predstavlja sedaj člen v zvezi med Moskvo in Angorom. Lenin je navdahnil Turke s pogumom, — če jim je bilo kaj takega sploh treba, — kajti pozval jih je, naj ustrezajo pri svojih maksimalnih zahtevah ter jim obljubil vojaško pomoč v služenju vojne. Soglasno z avtentičnimi poročili, ki so dospela semkaj, posluje sedaj moskovska vlada pod "kombiniranim pritiskom" skrajnih komunistov ter odločnih nacionalističnih elementov. Radikalni upajo, da bodo ohramili svojo moč v Rusiji potom nove vojne in nacionalisti vidijo v tem priliko, a nanovo ožive tradicionalno rusko politiko, tukajnjega se počasno.

Skladno Moske je izbrana turško-grškega sporja ustalilo stevilne konservativne elemente, ki sanjajo še sedaj o ruski kontroli nad Carigradom in ožinami, ki vodijo v Črno morje. Preprečani so, da se lahko poslužijo sovjetske vlade kot orodja, s pomočjo katerega jim bo mogoče dosegati svoj cilj ter pozivom na domoljubje izločiti zadnje ostanki komunizma ter internacionizma iz ruskega javnega življenja.

Tem ruskim nacionalistom stopi na strani pretežni del polovnjikov rdeče ruske armade, vključno nekaterje najbolj znanih generalov prejšnjega ruskega carskega režima.

Komunisti pa vidijo na drugi strani v nadaljnji vojni priliko, da izvedejo svetovno revolucijo, najprvi s sovjeteriziranjem turške armade in nato v razširjenjem komunističnega rezpoloženja po vsej Evropi, predvsem v Nemčiji, prav kot sto storili to v Rusiji v prvih dneh vojne.

Moskovska politika glede Blížnjega iztoka je vsled tega kombinacije skrajnega komunizma ter starinskega ruskega imperializma. Čudno, a resnično je, da podpira francoska javnost zahtovo Rusije, da se vdeleži konference, tikajočih se vprašjanju Blížnjega iztoka. Na ta način je dobitna Francija v svoje roke nadaljnjo karto proti Angliji in nadaljnja posledica vsega tega bo, da bo oživljena ljubezen ruskih nacionalistov do Francije, ki se je ohranila, ko je pariska vlada začela prekiniti s svojim zastopnikom na konferenci v Mudaniji.

Spošno se domneva, da bodo tudi pogoji sprejemljivi za Ismid pašo, ki zastopa kemaliste na konferenci v Mudaniji.

Današnji sklep pomenja določenje neutralnih ozemelj, soglasno s katerim bodo ostali Angleži v Čanaku ter se Turki nekoliko umaknili s svojih sedanjih pozicij. Vprašanje Galipolisa in ožin bo še treba uravnati, a zvezniške čete bodo na vseh način ostale na Galipolisu.

Na temelju novih navodil, ki bodo takoj poslana generalu Harringtonu, vrhovnemu zvezniškemu poveljniku v Carigradu, je postal položaj glede turškega vprašanja bolj jasen in določen.

Zvezniški ministrstvo je prevzel dr. Edward Beneš. V novi vladie je zastopan petoro strank. — Agrare imajo štiri zastopnike, socialistični demokrati tri, narodni socialisti tri, narodni demokrati in narodni katolički pa dva. Dr. Beneš in minister za Slovaško Kallay ne pripadata nebeni stranki.

Diplomatje se niso lotili dela, da bi sestavili odgovor na posla-

SKLEP ZAVEZNIKOV GLEDE FRANCIJE

Zaveznički pravijo, da ne smejo Turki v Tracijo, dokler ne bo mirovna pogodba z Grki podpisana. — Skupni dogovor Curzonom ter francoskimi in italijanskimi zastopniki. — Zaveznički bodo vstrajali pri svojih zahtevah.

Pariz, Francija, 7. oktobra. — neo angorske vlade, v kateri se je glasilo, naj se vrši mirovna konferenca dne 20. oktobra v Smirnu in naj zaveznički pripruste tudi sovjetsko Rusijo. Dogovor na to poslanico pa je predstavljal predmet razprave in zaveznički so soglasno sklenili, da jim ne bo mogoče povabiti sovjetsko vlado.

Stavljen je bil proti-predlog, naj se vršita dve konferenci. Prva naj bi se vršila, kot prvotno določeno, med zaveznički, Jugoslavijo, Rumunijo ter Grško in Turčijo. Na tem sestanku naj bi se predvsem ugotovilo princip prostosti ožin pri Dardanelah in Bosforu. Na nadaljnem sestanku pa naj bi se ugotovilo metodo, kako kontrolirati Dardane

"GLAS NARODA"

ISLOVENIAN DAILY

Owned and Published by
Slovene Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za vse dni leta	za celo leto	75.00
In Canada	za celo leto	85.00
Za pošta	za celo leto	85.00
Za tretje leta	za celo leto	85.00
Subscription Yearly	85.00	

Advertisements on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemni nedelj in praznikov.

Dopolna besed podpis in osebnosti se ne probjujejo. Denar naj se blagovati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejmejo bivališče nasnam, da hitreje najdemo nastavnika.

GLAS NARODA
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2870

ITALIJANSKI SOCIJALISTI

Pred dvimi leti je vse kazalo, da je zmaga v Italiji direktna akcija.

V vseh velikih industrijskih središčih so se delave polastili tvornice. Zahtevali so kontrolo industrije ter jo navidez tudi dobili.

Vlada se je vdalila v vsako zahtevo. Vse je kazalo, da je zmagal v deželi socijalizmu.

Sedaj pa je prišla vest, da se je italijanska socijalistična stranka formalno in oficijeno razcepila na dva dela, s tremi ali štirimi manjšimi fragmenti, oprijemačimi se obeh fakaj.

Ni dosti razlike, če drže sedaj italijanski socijalisti skupaj, kajti postali so skoro brez pomena.

Mogoče bodo zopet prišli na površje kot močna stranka, a prička to je manjša vsled tega razcepiljenja.

Z devet in dvajset ali trideset tisoč glasov je komunistična fakija vrgla iz stranke Turati-ja in njegove zmerne somišljjenike. Nekako tri tisoč upravičenih volilev, ki pripadajo manjšim fakajem, se je vzdružalo glasovanje.

To je važno pred vsem raditega, ker daje to vsaki obeh večjih fakaj povod, da se imenuje prvotna in pristna socijalistična stranka.

Pošledice bo najbrž izbruh ostrih bojev za kontrolo strankinega stroja in iz tega izvirajoče oslabljenje socijalizma in naj zmagači ali ona fakija.

Kako pa se je zgodilo, da je bilo gibanje iz leta 1920 tako mirno in korenito zadušeno?

V največji meri je odgovoren za to Giolitti, stari lisjak. On je popustil gledi slehne točke, ko so se socijalisti poslužili direktno akcije. Umaknil se je na celi črti ter pričel na to graditi taka središča odpora in opozicije kot jih je mogel stvoriti.

Fašisti so se mobilizirali. Vlada je neprestano izjavljala, da nimata nobenega posla z njimi, a večkrat so le opravljali dela, katerih se vlada ni upala lotiti.

Socijalisti so se jim sicer skušali upirati, slabila pa jih je razdvojenost v lastni stranki, ki je bila posledica odločne zahteve Moskve, da morajo obdržati vernost komunistični doktrini.

Dočim so se socijalisti prepričali med seboj glede principijev, so pričeli fašisti podirati stroj, na katerega bi se socijalisti lahko zanesli, če bi bila zopet potrebna direktna akcija. Nevarne voditelje so se pobili. Klube in glavne stanice so uničili in požgali.

Socijalizem izgleda danes v Italiji doči slabš kot je v resnici.

Razorganizacija, notranji boji, pretkanost sovražnika — vse to je napravilo socijaliste v Italiji za trenutek impotentne. Upanje na oživljenje se more osredotočati krog zmerne fakije Turati-ja.

Ta skupina ima inteligenčen in praktičen program ter kaže precej zdravega razuma v svojem stališču napram vlad in političnim fakajem.

Dopis.

Iz Clarksburg okraja, W. Va.

Naši voditelji bi morali imeti brigo, ne samo, koliko plačemo počitnice. Rovi v tej okolici bo premogar dobival, pač pa tudi, posnemajo neko belokranjsko vas, ki ima v predpisu samo dva dana v tednu da delati. Nedelja je božji dan, v pondeljek se mora zdraviti, ako je kdo preveč pil v nedeljo (tista vas prideje doči dobrega vina), torek in sreda sta za delati, četrtek je dan, da se človek pogosti, petek je nesrečen dan, v soboto se mora pripraviti za nedeljo. Nekako tako je z rovi po tej okolici. Pred aprilon smo imeli brez posehnost, z aprilon smo dobili štrajk, za štrajkom pa počitnice. Odkar je stavka končana, delajo nekateri rovi komaj po dva dni na tednu in še takrat le po nekaj ur. Dobi se le po dva ali tri voze. Nekaj rovov delajo bolje, ali kjer se dela bolje, se ne more dobiti ne dela, ne stanovanja. Vsi rovi imajo premogarjev več kot jih potrebujejo. Tukaj je takšna naval na rove, kjer je bil nekaj na zlatu polja v Californiji. V rovu, kjer delam jaz, ne zadostuje za pečljatja, kaj še, kjer ima veliko družino. V drugi polovici stavke so bile maline. Malin ni več. Drugač sadja kot malin in jabolk v West Virginiji ni. Jabolka so pa požgala že dve leti zato s premogarsko industrio.

V št. 226. Glesa Naroda sem čital kako zanimiv članek: "Zeleni premog tekmuje s črnim". Pisatelj tega članka misli povedati: Prišla so časi, ko bo farmer kuril s kurco, premogar bo pa dal svoji družini na mizo premoga me-industrijo, bi moral spisati knjigo

Iz Slovenije.

Električna razsvetljiva v Mostah. Mijo Perkoviča in Ivana Rukavina iz Šiska.

Občina Moste pri Ljubljani dobi v kratkem električno razsvetljivo. Občina je s tamkajšnjo kemično tovarno sklenila pogodbo za dobavo električnega toka za vso občino. Drogovi za napeljava električne razsvetljive se že postavljajo ter bo električna razsvetljiva že te je zesen funkejonalira.

Tvornica lakov in barv.

Medič, Rakove & Zankl, družba z o. z., tvornica lakov in barv v Ljubljani. To podjetje se je ustavilo že leta 1838. Ustanovitelj je bil Adolf Hauptmann. Pozneje prevzeli tvrdka A. Zankl, sinovi in nato sedanja tvrdka Medič, Rakove & Zankl. Tvrdka se bavi z izdelovanjem kemičnih in rudinarskih barv, lakov, firnežev in steklarškega kita ter razpečava svoje izdelke po celi Jugoslaviji. Povprečni letni promet znaša več sto vagonov. Podjetje se bo znotraj nekoč razširilo, ker bo v najkrajšem času zdalo največjo v najmodernoje tvornico v Jugoslaviji. Izdelki so priznani dobrivi.

Vojna vest.

Dosedanji komandant 1. bataljona 40. trideljskega pešpolku, major Stevo Kujundžić, je načasno premoščen iz Ljubljane k 30. pešpolku v Prizren. Žejnem izgubi Ljubljana zoper enega obeh vrhov srbskih oficirjev, ki so ob prevrati takoj prihiteli k nam in preprečili na naših tleh grozec anarhijo in italijansko invazijo. Major Stevo Kujundžić je tudi znau iz bojev na koroški fronti in je po plebiscitu s svojim bataljonom kot zadnji zapustil naš nesrečni Korotan.

Mariborska artilerijska podoficirska šola

je imela v okolici Pragerskega 7-dnevne oroočne vaje. 16. gojenje te šole je položilo izpit za sprejem v beograjsko vojno akademijo. Polovica teh gojencev je Slovenski, večinoma Školov.

Smrtna kosa.

V splošni bolnici v Ljubljani je umrla Nežika Češman, rojena Majgar. Za njo žaluje poleg soprogata sinov in 2 hčeri. Pokopali so jo 7. sept. v Naklem na Gorjanskem. V Mariboru je 6. sept. umrl bivši trgovec in vodja podružnice "Assicurazioni Generali", Franjo Hlavicek, lojalen Nemec, ki je bil splošno prijubljen tudi med Slovenci. (Po imenu sodeč bi moral biti Čeh, ne pa Nemec.)

Dobra vinška letina na Dolenjskem.

Čeprav je letos suša povzročila na Dolenjskem po polju mnogo zla in je letina slaba, vendar je na vinogrado zelo dobro vplivala, in bo dovolj izvrstne kapljice. Zadnji dež je vinogradom koristil.

Veleindustrijalec Majdič okraden.

Na vrhu Ljubljanskega delavca je prisel navrhjan goljuf, star približno 30 let, in mu rekel, da mu lahko preskrbi nekaj špeha po 20 kron v nekaj kilogramovih po 20 kron. Napotila sta se proti Šiški in Šia v Matjanovo goštinstvo, kjer je "Janez" zahteval na račun 460 krom, češ da mu ta prinese slanino. Odšel je z dežnimi vrednostmi na gradnjo novega mostu na državne stroške.

Na podiranju se mostu čez Muro so izboljšali trhlo tramovje medtem pa so nastale nové lučne stete, šli iste sami pometači v zvezili vse smeti na tako vidno mesto, da bi se spodtaknili ob njih tudi najbolj kratkovidni občinski oborniki.

Navrhjan goljuf.

K nekemu ljubljanskemu delavcu je prisel navrhjan goljuf, star približno 30 let, in mu rekel, da mu lahko preskrbi nekaj špeha po 20 krom v nekaj kilogramovih po 20 krom. Napotila sta se proti Šiški in Šia v Matjanovo goštinstvo, kjer je "Janez" zahteval na račun 460 krom, češ da mu ta prinese slanino. Odšel je z dežnimi vrednostmi na gradnjo novega mostu na državne stroške.

Tetvine v Ljubljani.

Na ljubljanskem velešemu so se v žantranem številu pojavit tudi žeparji, ne samo domači, marveč tudi "gostje" iz raznih pokrajjin Jugoslavije. Žeparji so vprizarjali pravje "ofenzive". Take ofense so začeli v nedeljo 3. sept. po-

polne. Vprizarjali so umetno zgnječo ter šli takoj na delo. Imeli pa so snolo. Oko ljubljanskih detektivov je ptičke kmalu zapazilo ter spravilo pod ključ Josipa Filipovića iz Novega Sada, Aleksandra Abasovića iz Žemuna ter

in že precej debelo. Velika razlika med premogom je po West Virginiji. Najlepši premog je okolice Fairmont in Clarksburg, Logan Co. in Welch po Poehontaus, Va. Westvirginški premogar

GLAS NARODA, 9. OKT. 1922

Peter Zgaga

Neki ameriški znanstvenik je ugotovil, da je na svetu še vedno veliko žensk, ki računajo na prste.

Pri vseh ženskih računih pa igra poglavito uloga tretji prst na levem roku.

Poincare in angleški zunanj minister Curzon sta se dogovorila glede zavezniške politike v Traciji.

Stroške za izvedbo te politike bo seveda Nemčija plačala.

Kritika je potrebna. Nekateri kritiki so surov, nekatere so ljudne. Oboji so potrebeni. Ko prečitamo kritiko, začenimo prenudljevati. Če bi ne bilo kritike na svetu, bi bilo malo ali ni na predka.

Sorodniki izrečajo o pokojniku svojo končno sodbo tedaj, ko odpre njegov testament. Za nekatere je bil pokojnik "blagi mož", za druge pa "stari osel".

Grozno je, če pevka zapazi, da nima več glasu.

In se strasnejše je, če tega sploh ne opazi.

Pred poroko govori fant punc o svojem sredu.

Po poroki pa navadno o svojem želodcu.

Skoraj vsakega obtoženca spravi v luknjo nesrečna številka tri-najst.

Dvanajst porotnikov in en sodnik.

Iz Stocktona, Cal. poročajo: Lansko leto je v tem kraju počutnila ženska iglo. Sedaj so iglo načini v želodcu njenega otroka.

Kaj takega je mogoče edinole v Ameriki in posebno v Califor-

niji ob času trgovate.

Zakon ni za ljubezen nikak zadržek.

Kdor ne zna molčati, ne zna ljubiti.

Užitek je, iz ljubezni ljubico ljubimem vzeti.

Znana ljubezen ni trajna.

Kdor ljubi, je vedno plah. Vsaj spočetka.

Ni zapreke, da bi ženska ne ljubila dveh mož ali mož dveh žensk.

Deletem roji po glavi zakon, ženam ljubezen.

Ljubezen se ujame na svilenem nit, a ne prenešen je niti z vroj.

Cemu nevesta na poroki joka, izve še čez leto dni.

Zadnja ljubezen je prava.

Kdor ženo napaja z octom, ne piše z njenih ustnje medu.

Ko presojaš zasluge kakega javnega delavca, ne glej, kdo jih hvali.

Dobro preštudiraj značaj tistega, ki jih graja.

Ko kaj prosiš, stopi na prste in glej človeku naravnost v oči.

Prošnje, kleče izšepetane, po-navadi niso uslušane.

Drugič si je zlomil nogo.

Franc Releb iz Vrtovin na Gorjanskem, star že 73 let. Ta si je pred 12. leti zlomil levo nogo, nato o-zdravel in od tedaj ni čutil nobenih bolečin več, noga je bila kar zdrava. Smola pa je hotela, da je potem ko je cel dan delal, vratila.

Vsak previden vlagatel

Vladimir Lovšik:

VISNJEVA REPATICA.

(Nadaljevanje.)

"Kaj hočete?" je vprašal pustolovec osorno, ko mu je vrgla Dora svoj zadnji vroči pogled in priprala vrata za seboj. "Govorite kratko! Prišli ste me arjetati?"

"To je ravno smola, da ne," je povzel komisar v zadregi. "Mislim, da ste obveščeni, kaj? Na žalost se je položaj medtem poslabšal. Vse mesto je na nogah, gospod... kako vam je pravzaprav imel? Primoram bom zapreti Francosko nabrežje s kordonom; vsa vaša upnika smo že priprili, ker sta razgrajala pred hišo. Vse to se godi vsled anonimnih pisem... ali enega vidim tudi na vaši mizi. Nemogoče nam bo vztrajati dolgo na stališču, ki ga zavzema policija v interesu javnega miru in na višji ukaz; da namreč ne vemo ničesar in je vsa agitacija le navadna hujškaška izmišljotina. Zato mi je naročeno, da vas vprašam osebno, prvič in zadnji, ali ste voljni izginiti nemudoma preko meje?" Poudarek njegovega nagovora je prihajal tem oblastnečji, čim zaničljiveje se je smehjal Veselko.

"Lepo," je dejal pustolovec. "Hvaležno se bom spominjal takjanje policije ter jo priporočal kolgom, ki že nemoteno živi svojem poklicu..."

"Ne posmehujte se!" je zagrmel komisar ter se napihnil. "Ako bi bilo po mojem, bi sedeli že dolgo tam, kamor spadate! Da ne pozabim: pravkar sem govoril z odvetnikom Smučklasovim. Iz njegovih besed posnemam, da sam želite aretacije in kaj vem česa še, ker hočete z raznim skandalnimi odkritiji demoralizirati prebivalstvo. Ali policija vam bo znala zamašiti usta brez rahločutnega izbiranja sredstev, neglede na to, da je Smučklas pravljil plačati vaše dolbove; ona edina bo tudi odločala, kaj smo in kaj ne sme biti javno mnenje. Z eno besedo, ako ostanete gluh za dobre svete, vam zmesam štreno jaz!" Premolknil je blinič z očmi. "Zakaj molčite?" je vprašal nato. "Kakšen je vaš odgovor?"

"Takšen," je suho dejal pustolovec ter pokazal z roko na vrata, obračaže se likrat k Šoferju, ki je bil kradoma vstopil ter se postavil Skobyllu za hrbet. "Recite ekscelenca, da bom ravnal po lastnem preduraku. Jacques, pomagaj pospdu ven."

Toda komisar je šel sam; med vrat je pogledal nazaj ter sinknil: "Pol ure imate časa!"

Šofer mu je sledil do hišnih vrat; ko se je vrnil, je našel Veščko v krčevitem smehu.

"Ne brat," je vzkliknil osupljen, "to ni komedija! Glej, kaj se godi spodaj!" Peljal ga je k tenčini zavesi ter mu pokazal ljudstvo, ki se je gnetlo po nabrežju.

"Doli z grofom!" so rjuli nekateri, "na cesto z njim!" Ali teh sovražnikov je bilo manjših; večina je grohotajo in mahajo upirala poglede kvíku, kdaj se pojavi slavljenčev obraz.

"Zdaj si utolažen, kaj?" se je obrnil Jacques k tovarisu, kaže mu oddele redarjev, kise je bližal trumi. "All right, branili se bomo tu goriti!"

"Bedak," je dejal Veselko, "mari ne vidiš, da so prišli razganjeti ljudi!"

Šofer je okamenel, dočim je množica sprejela redarje z burnim hrupom. "Živela policija!" so vplili ogorčeni, med katerimi je bil najglasnejši koncipent Fabina sam. "Primit ga, držite ga!" Toda nekdo je nastavil roke na usta in kriknil: "Doli policijo, živela višnjeva repatica!" Vse nabrežje je zagrmelo za njim...

"Haha, to je blazno!" je izbruhnih Jacques, zvijaje se od smehe. "In ti, nesrečni! Ti!"

"Gremo, zvesta duša; takoj se odpeljemo."

"Vendar te je srečala pamet! Hasan, kje si?"

"Nočejo me," je pokimal bivši grof, "ker se boje resnice; to je moj poraz.... In policija mi dela pot, množice mi vriskajo, Babilon se začenja —"

"To je tvoja zmaga!"

"Hasan biti zadovoljen," se je namuznil Senegalec, ki je prisopil takrat.

Množica je pomalen ustopal brezčutnemu "razidite se!" vrlih Skobyllovih redarjev. Smučklasov avto je stal na dvorišču ter veselo brnel odhodnico; črnci je že sedel, a Jacques je čakal samo še, da se nabrežje izprazni. Medtem je izpolnil Veselko svojo zadnjo dolžnost in krenil še enkrat po črnih stopnicah, ki so držale k Mariji.

Okna njene sobe so bila zavesena; v brenju sveč in žalobnem vonju dveh šopov vrtenskega evertja se je zdel prostor čudno prazen in tuj, kakor odmaknjesi s tostran groba in prenezen na oni svet. Mladi mož je najprej zagledal Meto, ki je skrival obraz ob postelji ter gnala zategelj glas, da nisi razločil, je li jok ali molitve; še nato je nprilokoval.

"Ekscelenca!" se je začudil on. "Kaj vraka vas nosi v to razpuščenimi valovi črnih las. Marijine ustnice so bile otrpne vrah, slabkem nasmehu, ki je še med boleznično časih odkrival leski njenih prelepih zob; drobno razpeče ob bele krovine je izginjalo med prozornimi prsti, in rjuha, ki je odevala mrtvo, je komaj drnila slutnjo telesnih oblik. Ali vendar je bila v tej sliki neskončna žalost in grena, niti v večnem spanju ne ugasla bol. Pod črnnimi trepalnicami je visela solza, kakor bi še mrtve oči plakale solemi te zemlje, na ustnicah je ležalo nekaj zadušnega kakor zadnji hrepeneči vzduh, ostreljene školjki ušes sta se zdeli vpletki, otrpli v gladni pripravljenosti, da bi sprejeli vsaj še den živ drhtljaj; brezkrivne nosnice so zvezale, kakor bi se odprijevali v grnu; so se zdele, da hranijo še neizdajljek jek. Pustolovec je s strahotno jasnostjo spoznal poslednjo Marijino misel, v kateri ni bilo več toge strtega sreca in ne grena ob siromaštva; človeška ljubezen se je bi-

"Pripravljen, Jacques?" je kliknil tovarisko. "In zrak je čist? Na pot po belem svetu!" Obrnil se je k hišnim vratom, da vidi sam; tedaj pa se je prikazalo v veži potrto lice starca, ki je neodločno krenil proti njemu.

"Ekscelenca!" se je začudil on. "Kaj vraka vas nosi v to razpuščenimi valovi črnih las. Marijine ustnice so bile otrpne vrah, slabkem nasmehu, ki je še med boleznično časih odkrival leski njenih prelepih zob; drobno razpeče ob bele krovine je izginjalo med prozornimi prsti, in rjuha, ki je odevala mrtvo, je komaj drnila slutnjo telesnih oblik. Ali vendar je bila v tej sliki neskončna žalost in grena, niti v večnem spanju ne ugasla bol. Pod črnnimi trepalnicami je visela solza, kakor bi še mrtve oči plakale solemi te zemlje, na ustnicah je ležalo nekaj zadušnega kakor zadnji hrepeneči vzduh, ostreljene školjki ušes sta se zdeli vpletki, otrpli v gladni pripravljenosti, da bi sprejeli vsaj še den živ drhtljaj; brezkrivne nosnice so zvezale, kakor bi se odprijevali v grnu; so se zdele, da hranijo še neizdajljek jek. Pustolovec je s strahotno jasnostjo spoznal poslednjo Marijino misel, v kateri ni bilo več toge strtega sreca in ne grena ob siromaštva; človeška ljubezen se je bi-

"Za božjo voljo, rešite me!" Prizanesite... Ali vam nisem ustrezal, kolikor more človek človeku, in stopil točno v sleherno zravo zanku? Ali ne tvegam vsega, da vam ohranim prost po pot?... In vendar vztrajate in me pogubljate! Skobyll mi je povedal, da se vbrane iti, še zdaj; in tako prihajam sam, vzlje njegovemu odgovarjanju in Klotildini prepovedi. Rotim vas, kakor se sam Bog prisosti — pri teh besedah je revez sklenil roke ter bridko zajokal, — "usmilite se in pojrite v mru!"

Hotel je pasti na kolena, toda Veselko mu ni dovolil.

(Konec prihodnjih.)

Izpred ljubljanske porote.

Tatvine pri ljubljanski tvrdki.

Anton Velkavrh in Jožef Koemur sta služila pri tvrdki Breznik & Fritsch. V letu 1921. in 1922 sta pokradla veliko množino raznega blaga. Predsednik Levičnik je vprašal obtoženega Tomažiča: "Povejte, kako ste prišli na pregrešno misel, da sta začeli svojemu gospodarju krasti?" — "Meseca januarja 1921 me je navoril Ivan Dovč, naj mu pomagam krasti. Nato me je zapeljal hlapce Jožef Koemur, da sem kradel, približno dobro leto sem polagoma kradel, dokler me niso aretrili. Koemur mi je rekel, da mi bo dajal polovico od izkuipa ukradenega blaga, dajal mi je pa le 60 do 70 kron na teden, za kateri denar sem si kupoval kruha; kadil nisem, v gledališču in kino tudi nisem hodil. Koemur je tudi priznal, da je kradel. Slastnik ukradene tvrdke g. Venčislav Breznik je rekel, da je bil Tomažič tih, priden fant, Koemur pa hinavec, tat in pijaneč, katerega je obdržal v službi, ker mu je smisila njegova žena. Tomažičev zagovornik dr. Hodžar tako-le: V revščini Galič ni živel, zato ni mogče govoriti o skrajni sili. Mesečne plače je dobival 3000 kron s prosto hrano, s stanovanjem, kurjavo in razsvetljavo. Žena ima posestvo, ki ga sama obdeluje; ima pet otrok in skrbi za nezakonskega otroka. Ženi je pošiljal mesečno 1000 do 1500 kron, prerad je pojavil vse lice, gostilne; se vozil okoli in daroval, oziroma kakor sam pravil, brezobrestno posodil Sokolu poroto o tožbi pred 18 letnemu 4000 kron. Galičev zagovornik da,

Svigelj je osredotočil svoj zagon na to, da se Galič ni mogel s svojimi dohodki preživeti in da je škoda poravnana. Porotniki so s 6 da in s 6 ne zanikal vprašanje glede na prodajo vagonov le sa lani; soglasno so pa potrdili vprašanje glede na prodajo vagona na Zagorjevega lesa letos meseca avgusta Svetu. Predsednik dr. Modic je na to razglasil sodbo, s katero je Galič obsođil na 15 mesecev težke ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem na mestec.

"Povejte, grof, zakaj ne smem živeti? Oh dajte, pripovedujte mi o solnem, gozdih in poljanah, da jih vidim v mrtvimi možgani, da vstrepeče nad njimi še moje ledene sreči..."

Groza pred smrtno, tišino in temno se je zgrnila nanj od vseh strani; sreča se mu je razširilo od kopnjenja po vabi tujih cest, pisanem butanju lokomotiv in upalnem šumu ladij. "Živeti!" je zakričalo v njem, "boriti se z usodo, dejstvovati! Utripati je sreča, mirovati je peklo!"

Po prstih je odšel iz sobe, s stopnje je že zletel; in komaj ga je obila spodaj doppoldanska luč, ugasnil beli obraz v njegovu duši....

"Pripravljen, Jacques?" je kliknil tovarisko. "In zrak je čist? Na pot po belem svetu!"

Obrnil se je k hišnim vratom, da vidi sam; tedaj pa se je prikazalo v veži potrto lice starca, ki je jok ali molitve; še nato je nprilokoval.

"Ekscelenca!" se je začudil on. "Kaj vraka vas nosi v to razpuščenimi valovi črnih las. Marijine ustnice so bile otrpne vrah, slabkem nasmehu, ki je še med boleznično časih odkrival leski njenih prelepih zob; drobno razpeče ob bele krovine je izginjalo med prozornimi prsti, in rjuha, ki je odevala mrtvo, je komaj drnila slutnjo telesnih oblik. Ali vendar je bila v tej sliki neskončna žalost in grena, niti v večnem spanju ne ugasla bol. Pod črnnimi trepalnicami je visela solza, kakor bi še mrtve oči plakale solemi te zemlje, na ustnicah je ležalo nekaj zadušnega kakor zadnji hrepeneči vzduh, ostreljene školjki ušes sta se zdeli vpletki, otrpli v gladni pripravljenosti, da bi sprejeli vsaj še den živ drhtljaj; brezkrivne nosnice so zvezale, kakor bi se odprijevali v grnu; so se zdele, da hranijo še neizdajljek jek. Pustolovec je s strahotno jasnostjo spoznal poslednjo Marijino misel, v kateri ni bilo več toge strtega sreca in ne grena ob siromaštva; človeška ljubezen se je bi-

"Za božjo voljo, rešite me!" Prizanesite... Ali vam nisem ustrezal, kolikor more človek človeku, in stopil točno v sleherno zravo zanku? Ali ne tvejam vsega, da vam ohranim prost po pot?... In vendar vztrajate in me pogubljate! Skobyll mi je povedal, da se vbrane iti, še zdaj; in tako prihajam sam, vzlje njegovemu odgovarjanju in Klotildini prepovedi. Rotim vas, kakor se sam Bog prisosti — pri teh besedah je revez sklenil roke ter bridko zajokal, — "usmilite se in pojrite v mru!"

Hotel je pasti na kolena, toda Veselko mu ni dovolil.

(Konec prihodnjih.)

Najboljša cigareta

Detomorilka.

Ljubljanska porota je v sedanjem zasedanju drugič sodila detomorilko. Na obtoženi klopi je sedela l. 1895 rojena Ana Tacar iz Ep. Gamelinov. Bila je poštena dokler je ni zapeljal njen gospodar, 60 letni milnar Franec Virk v Srednjih Gamelinjih. Odšla je domov k svojemu staršem. Predsednik današnjega porotnega senata je odšel na novi svetniku dr. Kaisersu je Tacarjeva odkrito pričnala, da je kriva. Šla je na Vrhniko po zdravila. Otroka je njeni mati krstila. Rekla je, da je drugi dan sama otroka pokopal. Soda izvedena dr. Avramovič in dr. Travnik sta izpovedala, da je bil otrok zadušen. Okoli vrat sta našla pri mrtvem novorojenčku trikrat ovito in začrtnjeno vrvico, na vratu so poznali tudi odtisni prstov. Državni pravnik dr. Ogorent je v svojem govoru zahteval, naj porotniki nujno stavljeno glavno vprašanje glede na detomorilko. Po zelo kratkem posvetu so porotniki z 11 da in z 1 ne glasom potrdili vprašanje o detomorilu. Predsednik porotnega senata je nato razglasil sodbo, s katero je bila Tacarjeva obsojena na tri leta težke.

Ker sta bila v tem zasedanju ljubljanske porote obsojene dve detomorilki, se je postavila s tem ljubljanska porota na resno, moralno stališče glede na presojo kaznivosti detomorilov, ker je skoraj 20 let ljubljanska porota sledno detomorilke oproščala.

Sreča v nesreči.

Posestnik I. Strojnik iz Ostroga je hotel pri nekem vodnjaku napoči svoja konje, pa se mu je deska virila, vsled česar je padał pred popolnim polonom svoje politike in vidi ogrožen Carigrad, morske ožine, Mezopotamijo, Arabijo in Indijo. Francija in Italija pa se kemalistični zmagočivno veselita; Italija zato ker je uničena Grčija kot resen konkurenčni sredozemskem morju; Francija, ker meni, da oslavite angleškega vpliva v Orientu pomeni ojačenje franeškega in ker smatra, da je Turčija v Evropi, to je v Carigradu, manj škodljiva nego če ruje v Mali Aziji. Mogoče je ta račun pravilen mogoče da ni; za enkrat so zavezniki glede rešitve tega vprašanja precej nedini.

Kašemalom pa stoji Trockij, ki dobro ve, kakšne konkrette nasvetne, ko je vprašanje tako zapleteno in kočljivo. Na vsak način morajo naši državniki napeti vse silne, da pripomorejo k mirni rešitvi vprašanja.

Menimo, da se bo, ako nato pri velika antanta solidarno in s lidarino z njo mala antanta, vprašanje dalo rešiti mirnim potom status quo na Balkanu ohrani ali pa spremeni. Zadnja poročila takoj iz Londona, kakor iz Pariza kažejo namreč, da Anglija in Francija uvideljata nujno potrebo polnega sporazuma. Kar se našte, je dobro, da je naša zunanja politika pod Ninčičem v dosti dobrih rokah in da imamo v Češkoslovaški dobrega svetovalca. Vojnega zapletka se je treba na vsak način izogniti, to je pač se glasno in enoduso mnenje vsega ljudstva.

VABILO
na igro "Skriiven zaklad",
katero prirede Jugoslovenska Glasba v nedeljo 15. oktobra 1922 v Srbskem Domu, 443 W. 22. St., New York City. Vstopnina 75¢ pričetek ob 3. popoldne. Vsporedno do sledi: 1. Jugoslovenska Glasba igra: Koroško koračnico, Reško koračnico, Hrvatski Dom in Potovanje po kránski deželi. — 2. Saloigra: "Skriiven zaklad" v treh dejanjih. — 3. Šaljiva emocijanka "V ječi". — 4. Prosta zabava in pleš. — Čisti dobitek te prireditve je namenjen za pokritje godbenih stroškov, zato vljudo vabimo vse Jugoslovane v Greater New Yorku in okolici, da se te prireditve polnoštevilno udeleži in nam pomagajo k boljšemu uspehu. Na veselo svidenje dne 15. oktobra! Jugoslovenska Glasba (3x 28-9, 9&11-10)

KAPITAN BLOOD

NJEGOVA ODISEJA.

Spisal Rafael Sabatini.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

16

(Nadaljevanje.)

Polkovnik Bishop pa je bil drugega mnenja. Po njegovem mnenju je bilo treba še dosti, dobiti besed. To je tudi povedal naglas, nasično in brezobjirno, kajti postal je naravnost neslan, kadar se je raztrogotil.

— Vi govorite kot kak Španec, gospod polkovnik, — je reklo governer ter zadal s tem ponosu polkovnika rano, ki ga je sklela še več tednov pozneje. Za trenutek pa mu je ustavila tok besedi in pohitel je iz barake, tako poln gneva, da ni našel zanj primernih besed. Dva dni pozneje pa so prinesle ženske iz Bridgetowna, žene in hčere plantažnikov in trgovcev, ranjenim mornarjem svoje prve darove.

Peter Blood je bil zopet tam ter prevezoval poverjene mu španske ranjence. Vsa usmiljenost in vsi darovi pa so veljali članom posadke Pride of Devon. To je smatral Peter Blood za povsem naravno. Ko pa se je dvignil s strani nekega bolnika, kateremu je ravno prevezal rano, je zapazil v svoje veliko presenečenje, da se je ena izmed ženski odložila od splošno gruče ter položila nekaj platna ter koseev svežega stakornega trsa na vrčo, ki je služila kot odeja postelje enega njegovih španskih ranjencev. Bila je elegantno oblečena v svetlo-modro svilo in sledil ji je napol nag črnec, ki je nosil košaro.

Peter Blood, ki je preje slegel suknjo ter imel rokava svoje grobe srajce zavihana do komolev, je stal presenečen par trenutkov, s krvavo enjuto v roki.

Zenska, ki se je tedaj obrnila ter malo nasmehnila v pozdrav, je bila Arabela Bishop.

— Ta mož je Španec, — je reklo Peter s povdankom človeku, ki skuša popraviti zmoto kakega drugega, a obenem je bilo v njegovem glasu tudi nekaj porogljivega.

— To vidim, a kljub temu je človeško bitje.

Ta odgovor, ki je vseboval obenem tudi karanje, ga je presestil.

— Vaš stric, polkovnik, je drugačnega mnenja, — je reklo, ko je premagal svoje presenečenje. — Om jih smatra za mrčes, katero je treba pustiti, da pogine od kužnih ran.

Arabela je tedaj že boljše zapazila ironijo, ki je tičala v njegovih besedah. Nepremičeno je zrla vanj.

— Zakaj mi pripovedujete to? — je vprašala.

— Da vas posvarim, ker bi si drugače nakopal nezadovoljstvo polkovnika. Ce bi šlo po njegovi volji in glavi, bi nikdar ne smel obvezovati njegovih ran.

— In vi ste seveda mislili, da moram biti jaz polkovnikovega mnenja! — Nekaj ostrega je bilo v njenem glasu in nekaj izvajalnega v pogledu njenih oči.

— Ne bi hotel biti surov napram kaki dami niti v svojih mislih, — je reklo Peter. — Da pa bi vi dajali svoje darove njim z mislio, da bo vaš stric lahko izvedel za to . . . Prenehal je ter pustil stavek nedokončan.

Arabela pa ni bila zadovoljna.

— Najprvo mi podtikujete nečlovečnost in nato strahopetnost. To ni tako slabo za moža, ki trdi, da bi ne bil rad surov napram ženski, niti v svojih mislih. — Zazvenel je njen fantovski smeh, a v tem slučaju ni ugajal Petrovimi ušesom.

Zdelo se mu je kot da jo vidi sedaj priči in spoznal je, kako napačno jo je bil sodil.

— Gotovo, kako bi si mogel misliti . . . da bi mogel imeti polkovnik Bishop angelja za svojih nečakinjo? — je reklo drzno, kajti je drzen kot so drzni možje v svojem nenadnem kesu.

— Seveda bi si ne mogli misliti kaj takega. Ne zdi se mi, da bi pogosto pravilno uganihi.

Osinila ga je s temi besedami in s svojim pogledom ter se obrnila proti črnemu in košaru, katero je nosil. Iz te košare je pričela jemati sadeže ter jih polagati v takih kupih na postelje šestih Špancev, da je bila košara prazna, ko je postregla zadnjega ter ji nič ostalo za njene lastne rojake. Ti seveda niso posebno potrebovali njene darežljivosti, kajti bogato so jih obdarile in založile druge ženske.

Ko je na ta način izpraznila svojo košaro, je pozvala črnea in brez vsake nadaljnje besede ali pogleda za Petra odšla iz barake, z dvignjeno glavo ter naprej potisnjeno bradico.

Peter je pogledal, ko je odhajala. Nato pa je vzduhnil.

Presenetil ga je razkritje, da ga je vznemirjala misel, da jo je razredil. Kaj takega bi se mu ne moglo pripetiti en dan poprej. Sedaj pa je poznal njen resnično naravo.

Ras, zasluzim klofuto. Zdi se mi, da sploh ne poznam človeške narave. Kako za sto vragov pa bi mogel domnevati, da lahko proizvede družina, ki je izkotila satana kot je polkovnik, tudi svetnico kot je ona?

Šesto poglavje.

NAČRTI ZA BEG.

Od takrat naprej je prihajala Arabela Bishop vsaki dan in v baraku s sedeži in pozneje tudi z denarjem ter oblike z španske jetnike. Svoje obiske pa je delala ob takem času, da se ni Peter Blood nikdar več sestal z njo. Njegovi obiski so seveda postajali krajsi, ker so se rane jetnikov dobro celile. Pod njegovo oskrbo se je vratilo vsem tem jetnikom zdravje. A polna tretina ranjenih v oskrbi Whackerja in Bronsona, — ostalih dveh zdravnikov, je umrla za ranami. To je seveda le še bolj povečalo ugleg tega puntarja-kaznenca. Mogoče je bila to le vojna sreča, a ljudje v Bridgetownu se niso brigali za to. Praksa obeh njegovih prostih stanovskih tovarishev se je še bolj skrivala v njegovo lastno delo in dobiček polkovnika sta se zvečala. Whacker in Bronson sta raditev pripela raznopravljati o načrtu, kako napraviti konec temu neznošnemu stanju stvari. S tem pa smo posegli že naprej v povest.

Nekoga dne, ko je prisel Peter Blood slučajno ali namenoma v barako cele pol ure preje kot ponavadi, je srečal Miss Bishop kot je ravno stopila iz barake.

Snel je svoj širokokraji klobuk ter stopil na stran, da ji nudi prost po. Ona pa je šla svojo pot, z dvignjeno glavico ter očmi, ki niso hotele zreti v nobeno smer, v kateri bi se sestale z njegovim pogledom.

— Gospodična Arabela, — je reklo on, nekako proseče, tožče.

Sele tedaj se je navidez zavedla njegove navzočnosti ter ga premerila z nekako porogljivo-zasmehljivim pogledom.

(Dalej prihodnjih.)

S potovanja v Ljubljano.

Trst... Čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sezija je pri kraju, to samo vzdružje mori le še laške liste, ki molče o Krnu kot grob, a se kopljejo v dolgi potročilih o velesejmu, ki ni napaten — kajpak da ne, a za Trst bi moral biti boljši. Sam dež in zoper čas, čas kislih kumarie je ven, kopalna sez